

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721202229
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8721202229.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jany Jančíkovej v sporovej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom XX. XXXXXXX XXX/XX, XXX XX C., proti žalovanému: B. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX C., zastúpenému: JUDr. Peter Behúň, advokát, so sídlom Námestie sv. Egídia 44, 058 01 Poprad, IČO: 52461092, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 12C/39/2021-112 zo dňa 2.3.2023, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že nadobudla vlastnícke právo vydržaním k bytu č. XX na E.. poschodí bytového domu na ul. XX. F. G. XXX/XX, zapísaného na LV XXXX, k.ú. C.. Náhradu trov konania sporovým stranám nepriznal.

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 15.3.2012 uzavrel H. I. ako predávajúci a J. I. ako kupujúca zmluvu o prevode vlastníctva bytu č. XX na ul. XX. F., C. za cenu 15.500,- eur.

3. Dňa 17.3.2014 uzavrela J. I. ako prevodca s B. D. ako nadobúdateľom zmluvu o prevode vlastníctva bytu podľa ust. § 5 a nasl. zákona o vlastníctve bytov. Podľa článku I. prevodca je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, okres C., k. ú. C. ako byt č. XX, nachádzajúci sa na E.. poschodí bytového domu blok K., L. XX. F., M.. G.: XXXX, H. C., postaveného na KNC č. XXX a i., a to za kúpnu cenu 15.000,- eur. V článku VIII. písm. c) prevodca prehlásil, že mu nie je známe, aby tretie osoby voči nemu uplatnili svoje právo, či už podaním na príslušnom orgáne, alebo uplatnením takéhoto práva priamo u predávajúceho, okrem práva bývania p. A. B., bytom L. XX. XXXXXXX XXX/XX, C., bližšie uvedené v článku VIII. odsek 3 tejto zmluvy. Podľa uvedeného bodu nadobúdateľ berie na vedomie, že k bytu existuje právo bývania p. A. B., bytom ul. 29. augusta podľa rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 24.3.2006, č.k. 13C 841/2002 - 108, ktorým Okresný súd zaviazal p. B. ako odporcu na vypratanie predmetného bytu po zabezpečení náhradného bytu navrhovateľom. Ku dňu uzavretia zmluvy je na Okresnom súde Poprad vedené exekučné konanie pod sp.zn. 12Er 412/2012.

4. Podľa príjmového pokladničného dokladu č. XXX zo dňa 25.1.2021 Správa domov, s.r.o. Poprad prijala od B. D. (platila p. B.) čiastku 60,- eur. Pod príjmovým pokladničným dokladom č. XXX bola takto poukázaná úhrada 859,- eur. Obdobným spôsobom správa domov, s.r.o. vyhotovila príjmové pokladničné doklady za mesiace december 2020, január až august 2021.

5. Mestský úrad Poprad oznámil dňa 1.8.2017 B. D., že dňa 1.8.2017 obdržal stanovisko Ministerstva vnútra Slovenskej republiky nerušiť trvalý pobyt p. B. do právoplatného skončenia konania Okresného súdu v Poprade.
6. Dňa 1.2.2019 N. I., poverená predsedníčka SVB Záhorie Poprad, podala čestné prehlásenie, podľa ktorého podľa mnohých indícií, ktoré všeobecne svedčia o užívaní susedných bytov, je presvedčená, že p. A. B. byt č. XX neužíva a trvale sa v byte nezdržiava.
7. Listom zo dňa 25.6.2018 B. D. vyzval žalobkyňu na úhradu dlžnej sumy týkajúcej sa mesačných záloh spojených s užívaním bytu vo výške 4.749,61 eur. Dňa 3.7.2017 súd vyhotovil žalobkyni potvrdenie, podľa obsahu ktorého predbežné opatrenie nariadené uznesením 17C 153/2014 nezaniklo.
8. Dňa 16.1.2018 OO PZ Poprad vyhotovilo zápisnicu vo veci podozrenia z trestného činu poškodzovania cudzej veci, ku ktorému bol vypočutý B. D..
9. Uznesením zo dňa 24.9.2014 sp.zn. 18Co 184/2014 Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľky A. B. proti odporcovi B. D. potvrdil uznesenie prvostupňového súdu 17C 153/2014 o nariadení predbežného opatrenia týkajúceho sa užívania bytu č. XX.
10. Uznesením zo dňa 22.1.2018 OR PZ odovzdalo Okresnému úradu Poprad na prejednanie priestupku vec podozrenia prečinu poškodzovania cudzej veci, ktorého sa mal dopustiť B. D. dňa 8.6.2017 v byte č. XX.
11. Uznesením zo dňa 2.7.2014 Okresný súd Poprad pod sp.zn. 17C 153/2014 uložil žalovanému B. D. povinnosť zdržať sa zásahov do práva na bývanie žalobkyne a i.
12. Rozsudkom zo dňa 24.3.2006 sp.zn. 13C 841/2002, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.6.2006, uložil odporkyni A. B. povinnosť vypratať byt č. XX, nachádzajúci sa v C., do 15 dní po zabezpečení náhradného bytu navrhovateľom H. I..
13. Listom zo dňa 28.4.2014 Mestský úrad Poprad oznámil žalobkyni, že jej trvalý pobyt bol dňom 28.4.2014 obnovený so spätnou platnosťou od 10.1.2011 na adrese L. XX. XXXXXXXX XXX/XX, č. bytu XX v C..
14. Podľa potvrdenia Mesta Poprad zo dňa 18.6.2021, žalobkyňa je evidovaná s trvalým pobytom na adrese C., L. XX. F..
15. Uznesením zo dňa 17.5.2019 Okresný súd Poprad zrušil neodkladné opatrenie nariadené dňa 2.7.2014 sp.zn. 17C 153/2014 v časti uloženia povinnosti žalovanému B. D. zdržať sa vykonávania sa akýchkoľvek stavebných úprav a i. v byte č. XX.
16. Rozsudkom zo dňa 31.5.2018 sp.zn. 11C 117/2014 okresný súd v právnej veci strán rozhodol, že byt č. XX O. L. P. H. C., ktorý podľa návrhu nájomnej zmluvy prenajímateľka Q. D. ponúkla nájomkyni A. B. do nájmu, nie je náhradným bytom za byt č. XX, nachádzajúci sa v C..
17. Uznesením zo dňa 22.10.2019 krajský súd potvrdil prvostupňové rozhodnutie o čiastočnom zrušení neodkladného opatrenia, vydaného pod č. 17C 153/2004 dňa 17.5.2019.
18. Rozsudkom zo dňa 12.12.2019 Krajský súd v Prešove zmenil rozsudok vydaný Okresným súdom Poprad č.k. 11C 117/2014 tak, že žalobu zamietol.
19. Dňa 8.3.2021 Spoločenstvo vlastníkov bytov oznámilo vlastníkom žiadosť o súčinnosť pri zateplení stropov a pivníc.
20. Dňa 27.5.2014 žalobkyňa uzavrela s SPP zmluvu o združenej dodávke plynu do bytu na ul. XX. F..
21. Uznesením zo dňa 22.4.2016 Okresný súd Poprad zastavil konanie o zmene rozsudku 13C 841/2002 z dôvodu späťvzatia žaloby.

22. Podaním zo dňa 4.3.2022 Exekútorický úrad Prešov upovedomil žalobkyňu o začatí exekučného konania na základe návrhu oprávneného B. D., na nepeňažné plnenie, a to uloženie povinnosti vypratať byt č. XX. Prílohou dodatku bol návrh zmluvy o nájme uzavretej medzi A. K. a A. B., o prenájme bytu č. XX v bytovom dome na ul. B. H. C. na dobu neurčitú.

23. Uznesením zo dňa 29.9.2021 Okresný súd Banská Bystrica zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 26.11.2020 a vec vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

24. Dňa 6.11.2018 Exekútorický úrad Prešov upovedomil žalobkyňu o začatí exekúcie na vymożenie pohľadávky vo výške 1.656,- eur s príslušenstvom a dňa 26.5.2020 o začatí exekúcie na vymożenie nepeňažného nároku, povinnosti vypratať byt č. XX.

25. Vydržanie je osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníctva. K tomu, aby bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním musia byť splnené súčasne zákonné predpoklady a to, že držba veci musí byť oprávnená po celú vydržaciú dobu, že musí ísť o neperuřovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom ustanovenej doby a že musí ísť o spôsobilý predmet vydržania. Predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobromyseľnosť držiteľa musí byť posudzovaná aj z hľadiska, či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte požadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti, že užíva nehnuteľnosti, ktorých vlastníctvo nenadobudol. Pri posudzovaní oprávnenosti držby treba teda vychádzať zo zásady, že jej predpokladom je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, ak si určitú vec prisvojuje. Vo všeobecnosti platí, že dobromyseľnosť zaniká v okamihu, kedy sa držiteľ zoznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec právom patrí alebo že je subjektom práva, ktorého obsah vykonáva. Pri hodnotení dobrej viery je potrebné vziať do úvahy, či držiteľ pri bežnej opatrnosti, ktorú možno od neho požadovať podľa okolnosti a povahy daného prípadu, nemal, resp. mohol mať počas celej vydržacej doby dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí. Dobrá viera zaniká v okamihu, kedy sa držiteľ oboznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli uňho vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec podľa práva patrí. (...) Princíp dobrej viery chrániaci účastníkov súkromnoprávných vzťahov je jedným z kľúčových prejavov princípu právnej istoty odvíjajúceho sa od princípu právneho štátu. Nadobúdateľovi vlastníckeho práva, pokiaľ toto právo nadobudol v dobrej viere, musí byť poskytovaná široká ochrana, pretože v opačnom prípade by si nikdy nemohol byť istým svojím vlastníctvom, čo by bolo v rozpore s poňatím materiálneho právneho štátu (porovnaj aj R 14/2009). Otázkou dobrej viery takého nadobúdateľa vlastníckeho práva sa tak všeobecné súdy musia vždy riadne zaoberať pri jeho spochybovaní treťou osobou.

26. Žalobkyňa sama neuviedla rozhodujúce skutočnosti svedčiace o tom, že by nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnosti označenej v žalobe vydržaním. Užívanie nehnuteľnosti, ako to tvrdí žalobkyňa, aj keď nie je sporné a bolo priznané súdnym rozhodnutím, samo osebe nezakladá titul oprávnenej držby ani vstup do oprávnenej držby. Rovnako titul oprávnenej držby ani vstup do oprávnenej držby nezakladá evidencia osoby na trvalom bydlisku na adrese zodpovedajúcej užívanému bytu. Žalobkyňa neuviedla, kedy mala vstúpiť do oprávnenej držby nehnuteľnosti ani titul vstupu do držby / kúpna, darovacia zmluva, zmluva o prevode vlastníctva bytu s OSBD Poprad, ktorej by bola účastníčkou. Žalobkyňa rovnako nepreukázala nepretržitú držbu počas doby 10 rokov. Sama uviedla, že už v roku 2006 jej súdom v konaní vedenom pod. sp.zn. 13C 841/2002 jej bývalým manželom bola uložená povinnosť z bytu sa vysťahovať po zabezpečení náhradného bytu, k čomu zatiaľ nedošlo. Nie je preto naplnený ani jeden atribút pre nadobudnutie vlastníckeho práva k bytu vydržaním.

27. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 257 CSP.

28. Proti rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa a navrhla, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

29. Poukázala na to, že pre vydržanie nehnuteľnosti nie je podmienkou trvalé bydlisko držiteľa v predmetnom byte, ale podmienkou je, že držiteľ, ktorý sa domáha súdnou cestou vydržania bytu,

musí spĺňať podmienky, že po dobu minimálne 10 rokov predmetný byt ovláda. Priamo na pojednávaní žalobkyňa vypovedala, že sa do bytu nast'ahovala v novembri 1995 a v ňom nepretržite býva doposiaľ.

30. V konaní poukázala na nepravdivé čestné vyhlásenie N. I., ktorá klamala pre iný súd pre žalovaného, aby sa zrušilo predbežné opatrenie, a to na základe podvodu. Žalobkyňa už podnikla patričné opatrenia za krivé svedecké výpovede, a to tak zo strany žalovaného, ako aj uvedenej svedkyne.

31. Nebolo preukázané, kedy sa mala z predmetného bytu vyst'ahovať alebo vlámať sa do predmetného bytu. Je vidno, že takto sa prenášajú lživé informácie aj medzi sudcami, keď sa jeden účastník uráža zo strany sudcov a nič sa v tomto smere nevyšetrí.

32. V rozsudku je uvedené, že úhrady za byt platil žalovaný, pričom žalobkyňa je v rozsudku uvedená len zátvorke. Bolo potrebné si vyžiadať potvrdenie priamo zo spoločnosti E – byt, kto platí a od koho platby za úhradu nájomného prijímajú, čo však súd zamietol.

33. Žalobkyňa v minulosti mala uzavretú nájomnú zmluvu s exmanželom H. I. k predmetnému bytu, a to už po rozvode a taktiež disponovala potvrdením od exmanžela ohľadne úhrad k predmetnému bytu v čase, keď on bol vlastníkom predmetného bytu. Taktiež bol v minulosti prejednávaný prevod členských práv, a to tak exmanželom, ako aj žalobkyňou. V minulosti žalobkyňa podala návrh na určenie vlastníctva k predmetnému bytu vydržaním, avšak nemala splnenú podmienku minimálne 10 ročnej doby. Žalobkyňa predložila súdu dôkaz, kde žalovaný jej poslal písomnosť, koľko má mesačne platiť za nájom predmetného bytu. Od roku 2014 žalovaného žalobkyňa písomne žiadala o zľavu z nájomného, pretože on samotný vlastník predmetného bytu nerešpektoval predbežné opatrenie, kde odmietal do bytu zapojenie elektriny. Počas celej doby škoda na strane žalobkyne prevyšuje cenu predmetného bytu v čase jeho kúpy. Totiž od roku 2018 žalobkyňa zrekonštruovala kuchyňu, zakúpila kuchynskú linku, všetky rozvody vody, plynu s uzávermi, a to všetko na jej náklady.

34. V tomto smere treba brať do úvahy, že funkciou vydržania je umožniť nadobudnutie vlastníctva držiteľovi, ktorý vec dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je vlastníkom, pričom táto dobrá viera je podľa platnej úpravy daná so zreteľom na všetky okolnosti. Opakom ovládania veci držiteľom je nečinnosť vlastníka. Vydržanie tak hojí najmä vady alebo nedostatok nadobúdacieho titulu. Účelom vydržania je uviesť do súladu dlhodobý faktický stav so stavom právnym.

35. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

36. V následnom vyjadrení (§ 374 ods. 1, 2 CSP) zotrvala žalobkyňa na svojich doterajších stanoviskách.

37. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

38. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania a nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednáwanej veci súdom prvej inštancie.

39. Podľa § 705 ods. 1 OZ, ak sa rozvedení manželia nedohodnú o nájme bytu, súd na návrh jedného z nich rozhodne, že sa zrušuje právo spoločného nájmu bytu. Súčasne určí, ktorý z manželov bude byt ďalej užívať ako nájomca.

40. Podľa § 705 ods. 2 OZ, ak nadobudol právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu jeden z rozvedených manželov pred uzavretím manželstva, zanikne právo spoločného nájmu bytu rozvodom; právo užívať byt zostane tomu z manželov, ktorý nadobudol právo na nájom bytu pred uzavretím manželstva. V ostatných prípadoch spoločného nájmu družstevného bytu rozhodne súd, ak sa rozvedení manželia nedohodnú, na návrh jedného z nich o zrušení tohto práva, ako aj o tom, kto z nich bude ako člen družstva ďalej nájomcom bytu; tým zanikne aj spoločné členstvo rozvedených manželov v družstve.

41. Podľa § 705 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pri rozhodovaní o ďalšom nájme bytu vezme súd zreteľ najmä na záujmy maloletých detí a stanovisko prenajímateľa.

42. Podľa § 712a ods. 7 Občianskeho zákonníka, ak ide o prípady podľa § 705 ods. 2 prvej vety, stačí rozvedenému manželovi, ktorý je povinný byť vypratať, poskytnúť náhradné ubytovanie; súd však z dôvodov hodných osobitného zreteľa môže rozhodnúť, že rozvedený manžel má právo na náhradný byt.

43. Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka, držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

44. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

45. Podľa § 134 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

46. Podľa § 28 zákona č. 182/1993 Z.z., nájomca družstevného bytu, ktorý je členom bytového družstva, má nárok na prevod vlastníctva bytu podľa tohto zákona, ak nepožiadal o prevod vlastníctva podľa osobitného predpisu.

47. Podľa § 359a zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len ako „CMP“), konaním o potvrdení vydržania je konanie o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo konanie o vydržaní práva zodpovedajúceho vecnému bremenu.

48. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že zmluvou zo dňa 17.3.2014 J. I. previedla predmetný byt na žalovaného ako nadobúdateľa, a to zmluvou o prevode vlastníctva bytu v zmysle § 5 a nasl. zákona o vlastníctve bytov za kúpnu cenu 15.000,- eur. V tom čase bolo zrejmé, že žalobkyňa má právo bývania v tomto byte, avšak rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 13C 841/2002-108 zo dňa 24.3.2006 bola žalobkyňa uložená povinnosť sa z tohoto bytu vypratať. Táto povinnosť bola žalobkyňu uložená s podmienkou zabezpečenia náhradného bytu zo strany žalobcu v konaní pod sp.zn. 13C 841/2002 Okresného súdu Poprad, pričom ku dňu uzavretia zmluvy bolo vedené aj exekučné konanie pod sp.zn. 12Er 412/2012.

49. Za týchto okolností správne konštatuje súd prvej inštancie, že žalobkyňa nepreukázala základné okolnosti, ktoré sú podmienkou nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním k nehnuteľnosti, teda vstup do držby a tejto nehnuteľnosti – predmetného bytu a legitímny právny titul, na základe ktorého by bolo možné konštatovať, že žalobkyňa bola v dobrej viere, že jej predmetný byt patrí. Žalobkyňa nedisponuje žiadnym právnym dokladom, ktorý by (a to aj v podobe eventuálne neplatného právneho úkonu) oprávňoval žalobkyňu na presvedčenie, že je vlastníčkou predmetného bytu. Ako bolo v konaní nepochybne zistené, žalobkyňa svedčilo len právo bývania, čo však neznamená, že možno konštatovať legitímnu a dobrú vieru žalobkyne v podobe presvedčenia, že je vlastníčkou predmetného bytu. Najmä exekučné konanie, ktoré za účelom vypratania žalobkyne z bytu bolo vedené nepochybne preukazuje, že žalobkyňa si bola vedomá, že jej byt nepatrí.

50. V zhode so súdom prvej inštancie aj odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa neuniesla ani dôkazné bremeno, ani bremeno tvrdenia v podobe náležitej špecifikácie a predovšetkým preukázania kedy vstúpila do oprávnenej držby nehnuteľnosti, na základe akého právneho titulu a v skutočnosti si žalobkyňa bola dobre vedomá toho, že byt má vypratať.

51. Za týchto okolností nemožno súhlasiť s odvolacou argumentáciou žalobkyne spočívajúcou v tom, že od novembra roku 1995 v byte býva nepretržite a táto okolnosť ju oprávňuje na presvedčenie, že je vlastníčkou predmetného bytu titulom vydržania. Takouto okolnosťou nemôže byť ani platenie úhrad za užívanie bytu, pretože je nepochybné, že pokiaľ v byte bývala, bolo jej povinnosťou za toto užívanie platiť, čo však neznamená, že platenie úhrad mohlo založiť presvedčenie žalobkyne, že je legitímnu

vlastníčkou tohoto bytu. V zmysle vyššie uvedeného bolo v tomto konaní preukázané, že mala právo bývania v byte.

52. Podobne rekonštrukcie a opravy alebo úpravy, ktoré žalobkyňa v byte vykonala, nie sú samy osebe dôkazom legitímneho presvedčenia o tom, že jej byt patrí, práve so zreteľom na absenciu základnej právnej skutočnosti (eventuálne právneho úkonu), ktorý by oprávňoval žalobkyňu na tvrdenie a presvedčenie, že sa stala vlastníčkou bytu.

53. Správne preto postupoval súd prvej inštancie, pokiaľ žalobu v prejednávanej veci zamietol a so zreteľom na to, že správne výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok ako vecne správne potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na správne a výstižné dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

54. Nebolo možné prihliadať na tú časť odvolania žalobkyne, v ktorej poukazovala na údajné nevhodné správanie sa pojednávajúceho sudcu v tejto veci na pojednávaní na súde prvej inštancie dňa 2.3.2023, ktoré sú zároveň podľa tvrdenia žalobkyne dôvodom pre konštatovanie zaujatosti sudcu voči jej osobe.

55. Okolnosti údajného urážlivého správania sa pojednávajúceho sudcu voči žalobkyne zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 2.3.2023 nevyplývajú, ale predovšetkým okolnosti, ktoré sa mali na tomto pojednávaní udiať a byť podkladom pre konštatovanie zaujatosti pojednávajúceho sudcu, boli žalobkyni zrejme už dňa 2.3.2023, pričom ako námietku zaujatosti ich uplatnila až v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, t.j. dňa 4.5.2023, pričom odvolanie bolo doručené na súd prvej inštancie dňa 5.5.2023.

56. Z ust. § 53 ods. 1 CSP vyplýva, že námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada.

57. Ako bolo vyššie naznačené, žalobkyňa uplatnila dôvody (a vlastne námietku zaujatosti konajúceho sudcu) zjavne po uplynutí lehoty siedmich dní odo dňa 2.3.2023, kedy sa konalo pojednávanie na súde prvej inštancie v prejednávanej veci, a navyše ide o okolnosti, ktoré nie sú obsahom spisu preukázané. Preto odvolací súd na tú časť odvolania žalobkyne, ktorá sa týka eventuálnej zaujatosti konajúceho sudcu neprihliadal v zmysle § 53 ods. 1 CSP.

58. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaný ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobkyni, ktorá v odvolacom konaní úspech nemala. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).